

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202735
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818202735.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matky, B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. V., Z. XXXX/XX a otca, U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., Y. XXX/XX, o zvýšenie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18P/28/2018- 89 zo dňa 05. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I., II., III. a v súvisiacom výroku o trovách konania VII. **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. U. zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 08.06.2018, ktoré uložil otcovi platiť matke do 25.-teho dňa v kalendárnom mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/42/2014-27 zo dňa 26.9.2014 vo výroku o vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa (výrok II.). Zameškané výživné za obdobie od 08.06.2018 do konca mesiaca december 2018 v sume 473,66 eur uložil otcovi splácať v mesačných splátkach v sume po 10,- eur spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody poskytnutých splátok pri vynechaní jednej mesačnej splátky (výrok III.). Výrokom IV. návrh otca na úpravu stretávania sa s mal. U. zastavil. Výrokom V. uložil mal. U. a jeho rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu, práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza za účelom zlepšenia vzájomných vzťahov a komunikácie medzi otcom a mal. U. a rodičmi navzájom v období 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a to tak, že prvé dva mesiace bude predmetné poradenstvo prebiehať len medzi rodičmi maloletého dieťaťa a až následne v prítomnosti maloletého dieťaťa. rodičia maloletého sú povinní začať s výkonom výchovného opatrenia najneskôr do 30 dní od právoplatnosti tohto výroku. Matke a otcovi uložil výrokom VI. povinnosť počas trvania výchovného opatrenia spolupracovať s psychologičkou, zúčastňovať sa terapie a dodržiavať pokyny psychologičky. O trovách konania rozhodol výrokom VII. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.09.2014, č.k. 13P/42/2014 - 27, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2014 súd mal. U. zveril do osobnej starostlivosti matky a určil otcovi vyživovaciu povinnosť v sume 50,- eur mesačne. Maloletý v tom čase navštevoval 3. ročník základnej školy, jeho zdravotný stav bol dobrý, stravoval sa v školskej jedálni,

s výdavkom cca 25,- eur mesačne, navštevoval školskú družinu s poplatkom 6,- eur mesačne. Otec sa s maloletým nestretával, matka žila v spoločnej domácnosti s mal. U. a starou matku v 2,5- izbovom obecnom nájomnom byte. Matka pracovala v spoločnosti Esperto, s.r.o., s hrubým mesačným zárobkom 600,- eur. Otec dieťaťa nebol vedený ako zamestnanec, nepoberal žiadne sociálne dávky ani podporu v nezamestnanosti, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nespolupráce. Z lustrácie Sociálnej poisťovne z 26.06.2018 bolo zistené, že matka je zamestnancom spoločnosti Esperto, s.r.o. od 01.04.2014 a otec maloletého dieťaťa bol zamestnancom spoločnosti Nestlé Slovensko, s.r.o. od 04.10.2016 do 15.05.2017, od 04.10.2017 do 22.02.2018 bol vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu a odňatia slobody Ilava. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, oddelenia služieb pre občana z 03.07.2018 otec dieťaťa nie je poberateľom žiadnych sociálnych dávok a nie je ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 14.10.2013 do 16.2.2014 a bol vyradený pre nespoluprácu. Zo správy z 03.12.2018 následne predloženej v konaní otcom dieťaťa bolo zistené, že otec je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 26.11.2018 doposiaľ. Mzdovým listom matky za rok 2017 bol preukázaný jej priemerný čistý zárobok 497,93 eur a za rok 2018 vo výške 532,89 eur mesačne. Podľa správy o šetrení pomerov v rodine Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately z 26.07.2018 otec platí výživné nepravidelne, o maloletého sa nezaujíma. Bol vykonaný pohovor s maloletým, ktorý uviedol, že od 09/2018 bude žiakom siedmeho ročníka základnej školy, vo voľnom čase hráva futbal, inak sa nevenuje žiadnej aktivite. Otec sa s ním nestretáva, maloletý uviedol, že sa s otcom nechce stretávať. U otca neboli pomery prešetrené z dôvodu, že v jeho domácnosti sa v čase šetrenia nikto nenachádzal. Zo správy OR PZ odboru poriadkovej polície z 31.07.2018 bolo zistené, že na adrese S. XX/X, V. bola zastihnutá len priateľka otca p. Z., ktorá uviedla, že otec maloletého dieťaťa cez deň pracuje na stavbách a vracia sa neskoro večer. Rozsudkom súdu č.k. 13P/33/2011-12 z 22.2.2011 bola otcovi uložená ďalšia vyživovacia povinnosť na mal. B. Z., nar. XX.XX.XXXX v sume 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa počnúc dňom 1.3.2011. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, oddelenia služieb pre občana z 21.08.2018 bolo zistené, že úrad eviduje voľné pracovné miesta na pozícii murár v spoločnosti AGS s.r.o., aj v spoločnosti Relax SK, s.r.o.. Maloletý bol vypočutý súdom mimo pojednávania a z jeho vyjadrenia vyplynulo, že o kontakt s otcom nemá žiadny záujem, má z neho strach preto, čo robil mame, ktorú bil. Chodí k MUDr. Garajovej, aj berie lieky, aby bol kludnejší, otca videl naposledy na poslednom súdnom konaní v roku 2014 a bol u neho naposledy asi keď ma 9 či 10 rokov. Otec má vlastnú rodinu a mal by sa viac snažiť, aby žil lepšie. Nemá záujem sa o tomto rozprávať s odborníkom. Matka uviedla, že s otcom dieťaťa nie je v žiadnom kontakte. Pre zameškané výživné na otca podala trestné oznámenie. Naposledy jej zaplatil na výživu syna v mesiaci jún 2018 sumu 50,- eur. Syn je t.č. siedmak na základnej škole, stravuje sa v školskej jedálni s priemerným mesačným výdavkom 25,- eur, do družiny už nechodí. Na školské potreby mala na začiatku školského roka 2018/2019 mimoriadny výdavok 50,- eur, na zošity 40,- eur, poplatok ZRPŠ 15,- eur, prenájom skrinky v šatni na jeden školský rok 16,20 eur. Syn je v puberte a rýchlo rastie, už nosí pánsku konfekčnú veľkosť oblečenia aj obuvi. Od 6 rokov veku navštevuje MUDr. Garajovú raz do mesiaca, ktorá má ambulanciu v Prievidzi a súvisí s tým výdavok na pohonné hmoty. Na lieky pre syna má matka mesačne výdavok 20,- eur, tieto lieky syn berie denne. Maloletý má problémy s chrupom, s čím momentálne súvisia zvýšené výdavky na starostlivosť a ošetrovanie chrupu. Zo mzdy jej zamestnávateľ vykonáva zrážky 78,- eur mesačne, ako ručiteľke úveru. Matka poberá prídavok na jedno dieťa. Iné vyživovacie povinnosti matka nemá. V dvojizbovom byte žije so synom a druhom Y. P. od roku 2014, ktorý bol do 10.09.2018 nezamestnaný, od 11.09.2018 je zamestnancom Carcusic Nováky s pravdepodobným zárobkom cca 800,- eur brutto. Na stravu matka minie spolu 400,- eur mesačne, pričom priateľ jej v polovici prispieva na stravu a výdavky na domácnosť. Synovi dobíja kredit 6 - 8,- eur mesačne. Ona má firemný paušál. Má pôžičky a úvery, ktoré nespláca, lebo nemá z čoho, už začali exekúcie, je ich spolu asi 8. Matka nehnuteľnosti nevlastní, auto užíva firemné. V konaní o zmenu priezviska sudkyňa nariadila odborné poradenstvo, ktoré sa ale nerealizovalo, pretože dva týždne po vynesení rozsudku išiel otec do výkonu trestu. Vzťah otca so synom nie je momentálne žiaden. Maloletý má z otca strach. Čo vie, otec sa doposiaľ venoval len murárskym prácam. Chodí brigádovať po stavbách. Pracuje podľa nej každý deň. Otec má spolu 6 alebo 7 detí, jeho družka sa volá F. Z.. Otec maloletého dieťaťa s podaným návrhom na zvýšenie výživného na sumu 120,- eur nesúhlasí. Je nezamestnaný, nie je zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nemá nárok na sociálne dávky. Má o syna záujem a chce sa s ním stretávať. Vykonáva brigádne murárske práce, ale nie je vyplácaný pravidelne každý piatok, ako to tvrdí matka, na brigádu ide vždy, keď ho zavolajú. Z brigád má príjem od 200 do 300,- eur mesačne. Je pravda, že sa oneskoril s platbou výživného, ale matka na neho hneď preto podáva trestné oznámenie, nie je ochotná počkať ani pár dní. Má ukončenú strednú stavebnú

školu bez maturity. Má kamarátov, ktorí majú stavebné firmy a volajú ho do práce, ale tento rok (2018) si povedal, že sa na zmluvu nezamestná, lebo by sa mu to neoplatilo. Má veľa exekútorov, asi 4 a ak by sa zamestnanal, z platu mu ostane 200,- eur mesačne. Mesačne pošle matke 50,- eur výživné, tiež platí dcére 60,- eur školu, 360,- eur byt, stravu. Nemá nič, priateľka zarobí cca 550,- eur mesačne, pracuje v spoločnosti Nestlé v Prievidzi. Robili tam predtým spolu, ale potom išiel do výkonu trestu. Bol v Nestlé aj na školení, ale dohodol sa s nimi, že tento rok ešte nenastúpi, už by tam bol dávno, boli tam s ním spokojný. Momentálne žije s priateľkou v dvojizbovom byte s mesačným nájomom 360,- eur, mal. dcéra B. má 8 rokov, chodí do druhého ročníka základnej školy a stravuje sa v školskej jedálni. Otec uviedol, že má len dve vyživovacie povinnosť mal. U. a mal. B., ktorá má 7 rokov, na ktorú bolo určené výživné 80,- eur mesačne, neplatí ho, lebo matka maloletej si podala na náhradné výživné. Teraz po brigáde dostal 200,- eur za týždeň, má prisľúbenú prácu v Nestlé, aj dnes by ho tam zamestnali, zarábala tam predtým cca 580,- eur mesačne, mal exekútora a na výplatu mu z toho ostalo 300, eur, kredit na telefón platí 10,- eur cez Tesco kartu, jeho zdravotný stav je dobrý, auto ani nehnuteľnosti nevládní. Chcel by poradenstvo, pretože má záujem sa so synom stretávať. Potvrdil, že vzťahy medzi ním a matkou maloletého dieťaťa sú veľmi zlé. Bola alkoholička a vyhráza sa mu v SMS, že za výživné pôjde do väzenia. Na pojednávaní dňa 5.12.2018 otec uviedol, že už je evidovaný na úrade práce, vznikol mu nárok na dávku v hmotnej núdzi 60,- eur mesačne, túto dávku zatiaľ nepoberá. Svedkyňa - priateľka (družka) otca F. Z. súdu uviedla, že v spoločnej domácnosti s otcom žije od roku 2013 resp. 2014. Otec maloletého jej na chod domácnosti ničím neprispieva, všetko platí ona. Chodí na brigády a keď mu niečo ostane po zaplatení výživného, zvyšok financií jej dá. S mal. B. má výdavok na školu a družinu spolu 30,- eur, plavecký krúžok 10,- eur, stravu 300-350,- eur, bývanie 360,- eur mesačne. S priateľom mali dohodu, že ona bude chodiť na 3 pracovné zmeny do práce a on sa postará o dcéru, s ktorou nemal byť kto doma. Mohol by sa zamestnať v Nestlé, ale teraz musí byť doma s dcérou. Jej zárobok je cca 600,- eur mesačne. Dcéra má šelest, s tým súvisí výdavok 20,- eur mesačne. Ona má zdravotné problém s chrbticou (výdavok 15,- eur mesačne), spláca úver 250,- eur mesačne. Finančne jej pomáhajú rodičia. Potvrdila, že priateľ má o kontakt so synom záujem. Kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že návrh na zvýšenie výživného je opodstatnený vzhľadom na to, že naposledy bola zvýšená vyživovacia povinnosť v roku 2014. Odporučil rodičom svoj nevraživý vzťah riešiť cestou referátu na úrade práce.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 121 CMP, čl. 5, § 62 ods.1,2,4,5, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1,3 zákona o rodine a uviedol, že na základe dokazovania zistil, že od posledného rozhodovania vo veci výživného došlo k zmene pomerov na strane povinného aj oprávneného oproti pomerom, z ktorých súd vychádzal v roku 2014, kedy sa naposledy upravovala vyživovacia povinnosť otca voči maloletému sumou 50,- eur mesačne. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa nominálne výdavky na výživu a výchovu maloletého U. sa zvýšili prinajmenšom v dôsledku inflácie. Do úvahy vzal aj skutočnosť, že maloletý je vo výlučnej osobnej starostlivosti matky. Výživné dieťaťa zahŕňa predovšetkým sumu na uspokojovanie hmotných potrieb, akými sú šatstvo, obuv, hygienické pomôcky, prostriedky nápomocné pre rozširovanie a prehĺbovanie jeho vzdelania, záujmov, záľub, úhradu kultúrnych, športových a rekreačných potrieb, zdravotnú starostlivosť, pričom miera týchto potrieb je odstupňovaná. Predovšetkým závisí od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, jeho školských a mimoškolských aktivít, s tým, že potreby dieťaťa sú nižšie v jeho útlom veku v porovnaní s potrebami dieťaťa zaradeného do školského vzdelávacieho procesu. Maloletý mal v čase posledného súdneho rozhodnutia o výživnom v roku 2014 9 rokov, chodil do 3. ročníka základnej školy. Matka bola zamestnaná u toho istého zamestnávateľa ako v súčasnosti. Otec nebol zamestnaný, ani nepoberal žiadne sociálne dávky. V súčasnosti je otec nezamestnaný, zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a to od 26.11.2018. Je zrejmé, že zmena pomerov na strane oprávnenej osoby teda maloletého U. (aktuálne vo veku 13 rokov) od poslednej úpravy odôvodňovala zvýšenie výživného zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne. Maloletý je žiakom siedmeho ročníka základnej školy, matka mu už kupuje pánsku konfekčnú veľkosť oblečenia aj obuvi,, uhrádza mu zdravotnú starostlivosť spojenú s liekmi, kontrolami u MUDr. Garajovej a zubára, náklady na bývanie a stravu. Otec nad rámec určeného výživného neprispieva. Napriek skutočnosti, že otec je t.č. nezamestnaný, v konaní bolo jednoznačne zistené, že v možnostiach otca je zamestnať sa v okolí svojho aktuálneho bydliska a to aj s takým mesačným zárobkom, ktorý by pokryl výšku určeného výživného. Možnosť zamestnať sa potvrdil vo svojej výpovedi nielen otec maloletého dieťaťa, ale aj jeho družka, s ktorou otec žije v spoločnej domácnosti od roku 2014. Nie je rozhodujúce, či dôvodom, pre ktorý sa otec odmieta tento rok riadne zamestnať tkvie v množstve exekúcií, ktoré otec má alebo v dohode medzi otcom a jeho družkou, že bude zabezpečovať starostlivosť o ich spoločnú maloletú dcéru. Jednoznačne z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec má aktuálne možnosť sa zamestnať na riadny pracovný

pomer v spoločnosti Nestlé, kde pracoval pred nástupom do výkonu trestu a kde dosahoval zárobok cca 580,- eur. Navyiac otec je vyučený a má ukončenú strednú stavebnú školu bez maturity, sám uviedol, že má množstvo kamarátov, ktorí majú stavebné firmy a chodí k nim na brigády, kde vykonáva murárske práce podľa toho, ako ho oslovia. Súd preto pri určení výšky vyživovacej povinnosti vychádzal zo zásady uvedenej v § 75 ods. 1 zákona o rodine. Súd prvej inštancie prihliadol i na možnosti pracovného uplatnenia sa otca maloletého dieťaťa v danom regióne, so zreteľom na kvalifikáciu, vek, získanú prax a ďalšie charakteristiky povinného s tým, že hoci je otec evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce, pracovné ponuky má a mohol by sa aktuálne zamestnať na riadny pracovný pomer, o čo však nemá záujem. Záverom poukázal i na skutočnosť, že otec nemá žiadne výdavky v súvislosti s chodom domácnosti, v ktorej žije so svojou družkou a mal. dcérou B., pretože tieto v plnej miere hradí výlučne družka otca maloletého dieťaťa. Na základe uvedeného súd určil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého U. vo výške 120,- eur mesačne s účinnosťou od 08.06.2018 (deň podania návrhu na súd) v súlade s návrhom matky. Zameškané výživné na maloletého za obdobie od 08.06.2018 do konca decembra 2018 ustálil na sumu 473,66 eur, ktorú umožnil otcovi splácať k rukám matky formou mesačných splátok po 10,- eur spolu s bežným výživným. Otec mesačne od júna 2018 mal zameškané výživné v sume 70,- eur mesačne, na mesiac jún 2018 pripadol za 23 dní krát 2,33 eur / denne nedoplatok v sume 53,66 eur a za mesiace 07,08,09,10,11 a 12/2018 t.j. za 6 mesiacov po 70,- eur suma 420,- eur, spolu tak otcovi vznikol nedoplatok na výživnom v sume 473,66 eur. Súd konanie o návrhu otca na úpravu styku s maloletým zastavil podľa § 29 CSP, keď otec na tomto návrhu netrval a zobral ho počas konania späť.

4. O nariadení východného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie podľa § § 37 ods. 2 písm. a), d), § 37 ods. 4 zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bol zaviazaný platiť na maloletého zvýšené výživné a v súvisiacich výrokoch II., III. a VII., podal včas odvolanie otec dieťaťa. Uviedol, že nesúhlasí so zvýšením výživného, pretože je nezamestnaný a evidovaný na úrade práce. Nepoberá žiaden príspevok, jeho príjem je len 200-300,- eur mesačne, ktoré zarobí brigádne. Poukázal aj na vyživovaciu povinnosť k druhej dcére, výdavky na bývanie a dcérine krúžky predstavujú asi 700,- eur mesačne. Všetko to hradí priateľka, niekedy im pomáhajú jej rodičia. V prípade, že sa zamestná na trvalý pracovný pomer, požiada súd o zvýšenie vyživovacej povinnosti. Doposiaľ určené výživné vo výške 50,- eur mesačne považoval za primerané.

6. Matka sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí. Poukázala na to, že otec dieťaťa úmyselne nechce pracovať, pracovných možností má dosť, pracovať mu dovoľuje aj jeho zdravotný stav. Trvala na návrhu v celom rozsahu.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne vyjadril tak, že vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom súdu považuje za primeranú veku a odôvodneným potrebám dieťaťa a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

8. Matka dieťaťa súhlasila s vyjadrením kolízneho opatrovníka.

9. Otec dieťaťa sa ďalej písomne vyjadril tak, že určené výživné si nemôže dovoliť platiť. Pokiaľ je nezamestnaný, robí mu problémy aj doterajšie výživné 50,- eur mesačne, ktoré za neho platí priateľka.

10. Kolízny opatrovník k vyjadreniu otca uviedol, že zotrváva na predchádzajúcich písomných vyjadreniach.

11. Matka sa k vyjadreniu otca písomne vyjadrila tak, že opätovne poukázala na výdavky na výživu dieťaťa s tým, že otec má možnosť pracovať.

12. Ďalšie písomné vyjadrenia k meritu veci písomne podané neboli.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

14. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca nariaďovať pojednávanie.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

18. V danom prípade bolo o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k dieťaťu naposledy právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.09.2014, č.k. 13P/42/2014 - 27, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2014, ktorým bolo o.i. otcovi bolo určené platiť na výživu mal. U. mesačne sumu 50,- eur. Na základe návrhu matky bolo úlohou súdu prvej inštancie posúdiť, či od tohto posledného rozhodnutia došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom.

19. Na základe preskúmania správnosti výroku rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

20. Odvolacia námietka otca smeruje proti tomu, že súd prvej inštancie nevyhodnotil správne jeho skutočné majetkové pomery, a to najmä s poukazom na to, že je aktuálne nezamestnaný a jeho príjem predstavuje len zhruba 200,- až 300,- eur mesačne, ktoré zarobí brigádne.

21. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Súd prvej inštancie sa zaoberal príjmami a výdavkami matky dieťaťa, nákladmi na výživu dieťaťa a príjmami a výdavkami otca dieťaťa, vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania a na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že odôvodneným potrebám dieťaťa, príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca po 120,- eur mesačne s účinnosťou od 08.06.2018. Súd prvej inštancie potom správne vypočítal i nedoplatok na výživnom za obdobie od 08.06.2018 do konca mesiaca december 2018.

22. Ani odvolacia námietka otca, že momentálne je nezamestnaný a dosahuje len minimálny príjem nie je dôvodná.

23. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby, ktoré nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného, ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy

vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

24. V súdnej veci sa otec dieťaťa bol zamestnancom spoločnosti Nestlé Slovensko, s.r.o od 04.10.2016 do 15.05.2017, následne od 04.10.2017 do 22.02.2018 bol vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu a odňatia slobody Ilava. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 14.10.2013 do 16.2.2014, bol vyradený pre nespoluprácu, aktuálne je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 26.11.2018 doposiaľ. Otec sám na pojednávaní uviedol, že má kamarátov, ktorí majú stavebné firmy a volajú ho do práce, ale on sám si povedal, že sa na zmluvu nezamestná, lebo by sa mu to neoplatilo (kvôli exekúciám). Taktiež uviedol, že by sa mohol opätovne zamestnať v spoločnosti Nestlé Slovensko, s.r.o., ale dohodol sa, že tento rok (2018) ešte nenastúpi, hoci by ho vzali. Potvrdil, že v tejto spoločnosti dosahoval príjem asi 580,- eur mesačne. Skutočnosť, že otec dieťaťa by sa mohol zamestnať v danej spoločnosti potvrdila i svedkyňa F. Z., družka otca dieťaťa, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, ale dohodli sa, že zostane doma a bude sa starať o ich mal. dcéru B., ktorá má 8 rokov. Taktiež podľa správy úradu práce úrad eviduje voľné pracovné miesta na pozícii murár v spoločnosti AGS s.r.o., aj v spoločnosti Relax SK, s.r.o.. Z uvedeného vyplýva, že aktuálnu nepriaznivú finančnú situáciu, na ktorú sa otec dieťaťa odvoláva, si privodil sám, pričom sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku (v spoločnosti Nestlé, s.r.o.), kde by mohol dosahovať príjem minimálne 580,- eur mesačne. Vzhľadom na to, že platenie výživného na vlastné dieťa predstavuje prvoradú povinnosť každého rodiča, nemožno ani množstvo exekúcií, na ktoré otec poukazuje, považovať za dôležitý dôvod, pre ktorý do zamestnania nenastúpi. Je totiž zákonnou povinnosťou otca z hľadiska primeranosti svojho finančného zaťaženia nastaviť si toto tak, aby prednostne a za každých okolností zabezpečil plnenie svojej zákonnej vyživovacej povinnosti v zodpovedajúcej, s určujúcimi zákonnými kritériami súladnej miere a až prostriedky ktoré mu následne zostanú, môže ďalej dôvodne rozvrhnúť podľa priority na svoje ďalšie výdavky (§ 62 ods. 5 zákona o rodine). Takýmto dôvodom nie je ani dohoda s partnerkou, že bude vo väčšej miere zabezpečovať osobnú starostlivosť o ich spoločnú dcéru B.. Správny bol potom postup súdu prvej inštancie, ktorý pri posudzovaní jeho pomerov vychádzal z tzv. potenciálneho príjmu (to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce).

25. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vo výroku I., II., III. a v súvisiacom výroku o trovách konania VII. vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

26. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).